UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica vij. Tex. eua[n]g. Mar. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

Dñica. VII. poſt Trinita.

mus. Qualis autẽ pceſſit offenſa: talis debꝫ ſeq̄ recõciliatio. Si cogitatu offendiſti: cogitatu recõciliare. ſi ꝟbis offendiſti: ꝟbis recõciliare. ſi opib; offendiſti: opib; reconciliare. Omne em̃ pctm̃ q̄ mõ cõmittit: eo mõ ⁊ pnia de eo agat.

Moralr ſciendũ eſt: ꝙ (Hec ille. ſm ſcpturas ⁊ ſctõs q̄druplex eſt mun⁹ qȯ deo offerre nos decet ⁊ opꝫ: ⁊ nulluꝫ eoꝝ ſine primi charitate g̃tum eſt deo. Primũ eſt mun⁹ a manu: qȯ in elẏnarũ largitõe cõſiſtit. Scõm eſt ab obſeq̄o: q̄. ſ. totũ corp⁹ nr̃m in dei ſuitio mancipamus. Tertiũ eſt mun⁹ ab ore: qȯ eſt mun⁹ orõnis dõ valde odorifex. Quartũ eſt a corde: qȯ eſt mun⁹ amoris: ſine q̄ nullũ aliud mun⁹ acceptũ eſt. In primo aũt munere altare eſt cor noſtrũ ſuper quo elẏnam imolamus. qñ fit cum hilaritate: cum cõpaſſione: cũ recta intẽtione. ⁊ frẽs ſunt angeli q̄s offendimus nõ aſſentiẽdo inſpiratiõib; coꝝ. ⁊ reconciliam⁹: cũ eiſdẽ aſſentim⁹. ⁊ tũc elemoſynas nr̃as deferũt ante deum. Dicũt aũt frẽs nr̃i: q: eundẽ habẽt pr̃em: ⁊ ad eandẽ imaginẽ ſunt facti: ⁊ ad eandẽ hereditatẽ vocati. In ſcđo aũt altari eſt fides q̄ hãc vitã ꝓpter aliã ꝑdere nõ timemus Frat̃ ꝟo noſter eſt ſpũs nr̃ quẽ offendim⁹ cũ ei ſenſualitatẽ ꝑponim⁹ ⁊ recõciliam⁹ qñ poſtponim⁹. In t̃tio ꝟo altari eſt chr̃s: ſup q̄ offerim⁹ orõnes dicẽtes. ꝑ chr̃m ⁊c̃. q: fuit altare terreũ rõe carnis mortalis. ⁊ ereũ rõne aïe intũcte ⁊ aureũ rõne deitatꝫ ꝓcioſe. De his em̃ trib; altarib; legim⁹ in ſcpturꝫ. vt Exo. xx. iiij. Reg. xvj. ⁊ Apoc. viij. Frat̃ nr̃ eſt ipſemet quẽ offendim⁹ pctõ: ⁊ ꝯfeſſione ꝟa recõciliamus. In q̄rto aũt altari ẽ altitudo trinitatꝫ. de q̄ Exo. xxvj. Nõ aſcendes ad altare meuꝫ per g̃dus. In trinitate em̃ nõ ſunt g̃dus: ſed oĩa eq̄lia. Frater autẽ noſter eſt q̄libet chr̃ianus quẽ recõciliare debem⁹. al's etiam ipa ſiqua eſſet dei dilectio non eſſet ſufficiens ad ſalutẽ: quia nõ eſt vera. Joã. iiij. Siq̄s dixerit qm̃ diligo deũ: ⁊ fratrem ſuum odit: mendax eſt.

Dñica. vij. Tex. euãg. Mar. viij

Cum turba multa eſſet cũ ieſu nec h̃rent qȯ mãducarẽt: cõuocatꝫ diſcipulis: ait illis. Miſereor ſup turbã: q: ecce iã triduo ſuſtinẽt me: nec hñt q̄d mãducẽt. Et ſi dimiſero eos ieiunos i domũ ſuaꝫ: deficiẽt in via. Quidã em̃ ex eis delõge venert̃. Et reſponderũt ei diſcipli ſui. Unde iſtos poterit q̄s h̃ ſaturare paib; in ſolitudiẽ? Et interrogauit eos Quot panes hẽtis? Qui dixert̃. Septẽ. Et pcepit turbe diſcũbere ſup terrã. Et accipiẽs ſeptem panes gr̃as agẽs: fregit ⁊ dabat diſciplis ſuis vt apponerent: ⁊ appoſuert̃ turbe. Et habebãt piſciclos paucos: ⁊ ipos bñdixit ⁊ iuſſit apponi. Et mãducauert̃ ⁊ ſaturati ſũt. Et ſuſtulert̃ qȯ ſupauerat de fragmẽtis ſep tẽ ſportas. Erãt aũt qui mãducauerãt quaſi q̄ttuor milia: et dimiſit eos.

Cum turba mlt̃a eſſet cũ ieſu ⁊c̃. Marc. viij. In pñti euãge. tangũt tria pũcta q̄ ſunt. Neceſſitatꝫ intimatio Impoſſibilitatis expoſitio: ⁊ diuinitatis opatio.

Quantũ ad pmũ chr̃s exponit turbe necitatẽ. Pro q̄ ſciẽdũ ꝙ bis chr̃s circa panes miracl'a fec̃. ſel'. ſ. ꝓpe paſca qñ ex v. panib; ſatiauit q̄ſi. v. milia hoim. vt hẽs dõ. vl'i. poſt feſtũ trini. Scđo poſt pente. ſm magi. hiſt. ⁊ de h̃ in pñti euãg. agit. Dr̃ g̃ (Cũ tur. mul. eẽt cũ ieſu). ſ. i deſto (nec ha. q̄d mãduca.) Sic̃ em̃ dr̃ Chrẏ. detulerãt q̄dã aliq̄ cibaria ſecũ: ſꝫ pmo ⁊ ſcđo die ꝯſumpſerũt illa. ſtetterũt aũt ⁊ t̃cia die cũ chr̃o attracti dulcedine vult⁹ ⁊ moꝝ ⁊ doctrĩe ei⁹ ⁊ miraclo꞉ gl'a. Sic̃ ei. dr̃ b. Mat. tñ ſanauit mlt̃os cecos mutos ⁊ claudos (ꝯuocatꝫ

diſciplis ſuis) vt oñdat q maiores dñe
minoꝛib ſua reſcare ꝯſilia: in q̄ appuit
humilitas chꝛi(ait illis. Miſereoꝛ ſup
turbā.) Miſcdia ꝓꝑꝛie eſt triſticia coꝛ-
dialis de aliena miſia: cui cū poſſumus
ſubuenire ꝯpellimur. Eſt ḡ ꝓꝑꝛie ſenſi-
tiua paſſio. ꝛ fuit ꝓe ꝛ ꝓꝑꝛie in chꝛo inq̄
tū hō. inq̄tū ꝓo ds erat: fuit in eo effe-
ctus miſcdie: q̄ eſt ſubuētio. ꝛ etiā affe-
ctus vt ad volūtatē ꝑtinet: vt. ſ. eſt ꝓpo-
ſitū liberādi a malo: nō āt vt ꝑtinet ad
ſenſuz. q: ſenſus nō eſt vbi nō eſt coꝛp⁹.
(Q: iā tri. ſu. me) .i. expectāt (nec hñt
qd mādu.) Sic tñ dr Theo. chꝛs circa
alimēta nō faciebat facilr miracla: ne
ꝓpē cibū illū ſeqrent. ſic illi qb ipe dic
Jo. vj. Querit me nō q: vidiſt ſig: ſz
q: māducaſt ex panib ꝛ ſaturati eſtis.
Erāt em̄ panes q̄s chꝛs faciebat ſuauiſ-
ſimi pluſq̄ alij. Sz tūc incūbebat neci
tas faciēdi miraculū: naz ſubdit. (Etſi
dimiſero eos) a me (i domū ſuā) .i. ad
domū ſuā ire (deficiēt) laſſitudie ꝛ fa
me (in via) q̄ ꝓlixa erat (Quidā em̄ ex
eis delōge venerūt) Ecce ꝓuidētia di-
uina: quō ſe diligētiū curā ꝛ ſollicitudi-

Moralr aūt ſciendū eſt (nē gerit.
ꝑmo q q̄ttuoꝛ ſt hoim genera q̄ marie
ieiuniū coꝛꝑale refugiūt. ſ. de mag egri
tudie cōualeſcētes: itinerātes: pueri et
ſenes. Qui aūt nouit ad pniam cōuer-
tunt. ſic cōualeſcētes de ifirmitate pcti:
ꝛ aggreſſi ſt viā ꝑadiſi: ꝛ ſunt pueri no-
uiter in gr̄a renati: ꝛ intdū ſenes in pec
catis inueterati. Igit indigēt frequen
tiſſima diuini ꝓbi refectiōe. Sciendū
eſt ſcdo moralr q olim fuert q̄ttuoꝛ ſine
mīa dura: ſed chꝛs ea ſua pietate molli
ficauit. Uide de h ſup dñica. ij. q̄drag.

Moralr etiaz ſciendū eſt tertio q q̄
vult celeſti pane veſci: dz cū chꝛo eſſe in
deſto ꝛ ſolitudie pnie trib diebꝰ. q̄ ſūt
tres pnie ꝑtes. ſ. cōtritio: cōfeſſio: ꝛ ſa-
tiſfactio. Uel ad lr̄am debet eſſe q̄trum
pōt ꝛ q̄tū licz ſolitari⁹. q: dr Oſee. ij.
Ducā eā. ſ. aiam deuotā in ſolitudine ꝛ
loqr ad coꝛ illi⁹. Quārū ad ſcdm tan
git quō apli expoſuert chꝛo impoſſibi-
litatē ſatiſfaciēdi neceſſitatib turbaꝝ:
cū dr: (Et rñderūt ei diſci. ſui.) q̄ vt dr

Theo. adhuc nō intelligebāt: nec ꝓtu-
ti eius ꝓpt ꝑoꝛa miracla credebāt. (Uñ
iſtos poterit q̄s hic ſaturare panib in ſo
litudie?) Et itellige q nō credebāt vir
tutē chꝛi plene ꝛ ꝑfecte tantū q̄tū ipſe
merebat. nec tantū q̄tū ipi poſtea fece
runt: vel non ita firmit. Theo. Ipe au
tem dñs non eos vitupat: ex h inſtruēs
nos q nō debem⁹ ignoꝛātib ꝛ nō intel-
ligentib ꝑuiter iraſci: ſz eoꝝ ignoꝛātie
cōpati. Hec ille. (Et interrogauit eos) nō
ex ignoꝛātia: vt dr ſctūs Remig. ſed vt
ex eoꝝ rñſione miraculū clari⁹ appēret.
(Quot panes habet? Qui dixerūt: ſe
ptē. Et ꝑcepit turbe diſcūbere ſup ter-
ram) ꝛ nō ſup fenū. Sicut em̄ dic mgr
hiſt. ex feruoꝛe ſolis in tr̄a illa iam poſt
pentecoſten nō erat fenū ſic ꝑus q̄n ꝓpe
paſca chꝛus aliq̄d ſilr legit feciſſe. Sic
ergo ꝑz quō naturalr erat ipoſſibile q
apli turbe ſatiſfacerēt de alimētis. ideo
oꝑtebat adeſſe trinū. i. oꝑatoēm deitat.
Pro h aūt ſciendū eſt q ſm Diony. ad
ꝓuidentiā diuinā ſpectat nō deſtruere
reꝝ naturas: ſz ſaluare. Sup qb ꝓbis
ꝛ mltis alijs ego cogito. q ſic hō nō dz
ſine neceſſitate inuocare deū: vt mira-
culoſe faciat qd alit fieri pt. ita etiā nec
ds h facit: ita q nō facit miracla ad ſub
ueniēdū neceſſitatib hoim/ niſi vbi de-
ficiūt cāe ſcde. ſic nec ſapiēs dñs exeqt
officia ſuoꝝ/ niſi vbi illa nō ſuppetunt.
Etſi dicat q interdū facit aliq̄d mira-
culoſe ad fidē aſtruēdā qd alit fieri po-
terat. ſic q̄n ſanauit ſocꝝ ſimonis. Dico
ꝑmo q loq: de miraclis factis ad hoim
tꝑalem ſubuentionē. ꝛ ſcdo q ſcde cau-
ſe nō poterāt facere id qd tūc miraclo-
ſe factū eſt ꝛ fieri oꝑtebat. ſic eſt ipa ſa-
natio mlieris infirme: approbatio do-
ctrine chꝛi: cōſolatio diſcipuloꝝ ꝛc.

Morale autē documētū eſt h q chꝛs
docuit cū prius req̄ſiuit de nūero panū
anteq̄ aliq̄d diuinit⁹ efficere voluerit:
ſcz vt null⁹ ita in diuina ꝓuidētia ꝛ ꝓtu
te ꝯfidat: q̄n ꝑus omni mō ꝛ via faciat
qd facere pōt vt habeat oꝑtuna. Sed ꝯ
q: btā Agatha medicinā carnalem ſuo
coꝛꝑi exhibere recuſabat. Ad h dicit b.
Thom. ij. ij. q. xcvij. ar. j. ad trīū. q btā

Agatha expta eret diuinā beniuolētiā
erga ſe: vt vel nō pateret infirmitates:
p qbꝫ corpali medicia indigeret. vel ſta
tim ſentiret diuine ſanatiōis effectum.
Hec ille. Et eēt ſilr de oī alio in ſili ca-
ſu. Nec tñ eſt pcm̄ ſiqs i his q̄ facere pt
oret deū vt ſibi aſſiſtat ꝛ ſe adiuuet: qa
in his etiā q̄ poſſumꝰ: ipediri mltiplici
ter poſſumꝰ et deficere. Quantū ad
tciū tāgit opatio deitatꝫ: cū ſubdit (Et
acci. ſep. pa. gra. agēs) in ſignū vt dicit
Remig. ꝙ de oibꝫ bñficijs grās deo re
ferre debemꝰ (fregit ꝛ dabat diſcipul
ſuis vt apponerēt: ꝛ appoſuerūt turbe)
Ipi apli imediate in ſignū ꝙ diuia ad
iferiores p ſupiores deriuant. iuxta do
ctrinā s. Tho. ꝛ Dioñ. (Et hēbant pi-
ſciclos paucos) Erant ḡ piſcicli. i. pui
piſces q̄ ad ꝗtitatē ꝯtinuā. ꝛ pauci nu
mero q̄ ad diſcretā. (Et ipos bñdicēs)
Ipa aūt ꝯiūctio ꝛ: notat etiā panes fu
iſſe bñdictos. Eſt aūt cibꝫ bñdicēdus p
pter tria. Prio: ne cū eo diabolū glutia
mus: ſic eū deglutiuit monial in lactu-
ca. vt Greg. narrat in li. dial. Scdo cō
tra venenū ꝛ alia corpalr nociua. vt idē
narrat de btō Bñdicto ibidē: q̄ ſigͦ cru
cis cōfregit vas in q̄ eius potꝰ cū vene-
no erat oblatꝰ. Tertio vt ex diuia ꝟtu-
te cibꝫ nob fiat amplꝰ ſalubris. (Juſſit
apponi) Seqt aūt diuina opatio: cum
ſubdit (Et māduca. ꝛ ſatu. ſūt.) Quō
aūt fuerint iſti panes a chr̄o miracloſe
augmētati. vide infra dñica vlt. qꝛ eodē
mō ꝛ iſti ꝛ illi fuerunt mltiplicati. (Et
ſuſtulerūt qđ ſuperat de fragmētis ſe-
ptem ſportas) ad maiorē euidentiā fa-
ciēdā: ꝓpt quā etiā euidētiā ſubdit (Erāt
aūt q̄ māducauerāt qſi ꝗttuor milia: et
dimiſit eos) ſaturatos in domū ſuam.
Sed ꝯtra: qꝛ btūs Matt. dī eos fuiſſe
ꝗttuor milia extra mulieres ꝛ puulos.
Quō ḡ dicunt fuiſſe qſi ꝗttuor milia:
cū ly qſi: videat diminutōꝫ importare:
Ad h̄ dico ꝙ ly qſi: aliqñ dī diminutio
nem: ſed nō ſp. Nam aliqñ dī ſilitudinē
vt. ij. ad Coꝝ. vj. Quaſi triſtes ſp autē
gaudentes. Aliqñ ꝟitatem. vt Joā. j.
Quaſi vnigeniti a p̄re. et ſic ſumit hic.
Quāuis dici poſſit ꝙ non erāt cōplete
ꝗttuor milia: et tñ dicunt fuiſſe ꝗttuor
milia: qꝛ deerat paꝝ. Allegorice aūt
ſciendū eſt ſm Be. ꝙ p q̄nqꝫ panes hor
deaceos de qbꝫ hēs ifra dñica vlt. fcata
eſt lra ve. te. ſpūali gr̄a plena: ſed in pre
ſenti refectione gr̄a ꝛ ꝟitas noui teſta.
Triduo ꝟo dñm expectātes ſꝫ Theo.
ſūt q̄ trina imerſione baptizant. qs vt
Greg. dī in li. moꝝ. dñs vult ꝟbi dei pa
bulo reficiꝰ: ne deficiāt in p̄ſentꝫ vite la-
boribꝫ. Delonge venientes ſm Be. ſunt
q̄ ex gentibꝫ idolatris crediderunt. De
ꝓpe ꝟo q̄ de iudeis fidelibꝫ. Et in prioꝛi
q̄nqꝫ panū refectiōe q̄ ſtatū ſub lege ſi-
gnificabat / ſup feno ſedebāt cōuiue. vt
dī Beđ. qꝛ carnis deſideria compmere
lex iubebat. Hic ꝟo ſup terrā. qꝛ in no.
teſta. ipas q̄qꝫ trenas facultates cōtēne
re cōſuluit dñs. Septē panes ſm Hie-
roñ. ſeptē ſunt dona ſpūſſcti. ꝛ hoꝝ fra-
gmenta ſt myſtici intellectꝰ huiꝰ ſepte-
narij ſm eundē. vel ſunt diuerſe ꝑticipa
tiones eoꝝ a diuerſ hoibꝫ poſt ſtatū pri
mitiue eccl̄ie: in q̄ illa dona pleniſſime
ꝛ vt ita dixerim ad ſatietatē ſt habita i
viſibili ſpūſſcti miſſione. Frangere pa-
nes ſm Beđ. eſt apire ſacra. Grās age
re eſt de ſalute hūani gn̄is cōgaudere.
Per diſciplos diſtribuere: eſt ad nos p
illos celeſtē ſciam deriuare. Piſcicli ſꝫ
Hiero. ſt li. noui teſta. qm̄ ptem piſcis
aſſi dñs reſurgēs poſtulat. Septē ſpor-
te ab aplis collecte ſeptē ſunt eccl̄ie ſm
Hiero. Et p ſeptē intēdit Hieroñ. vni
uerſitatē eccliaꝝ. Quattuor milia ſm
Theo. ſunt ꝗttuor ꝟtutibꝫ pfecti. vñ et
velut fortiores plā comederūt. paucio-
ra reliq̄runt. qꝛ h̄ ſeptē ſpoꝛte: ibi. xij. co
phini ſupſunt. ꝛ h̄ qꝛ q̄nqꝫ milia erāt. i.
q̄nqꝫ ſenſibꝫ ſuiētes. Oia p̄dicta in cō-
uiuio ſūt noui teſtamēti.

Moralr ſciendū eſt ſm Be. ꝙ id qđ
turba comedere. i. opari neq̄t: apli. i. p-
fectiores colligūt ſiue opant. Saturat
tñ turba: qꝛ ſi ſuet mādata ad vitā pue
niet: etiāſi ꝯſilia nō obſuet. Jtē moralr
ſic dī Amb. ſup Lu. Cū dñs panes frā
gat ꝛ det diſciplis: ſi tu manꝰ nō exten-
das tuas vt accipias tibi eſcas / defici-
es in via. nec poteris in eum culpam re-

terre qui miſereť ꝛ dederit. Hec ille.

Dñica. viij. poſt Trinita. Textus euãg. Mat. ca. vij.

Attendite a falſis ꝓphetis: q̃ veniũt ad vos in veſtimẽtis ouiũ: intrinſecus autẽ ſunt lupi rapaces. A fructibꝫ eoꝝ cognſcetis eos. Nunq̇d colligũt de ſpinis vuas: aut de tribul' ficus? Sic ois arboꝛ bona: bonos fruct⁹ facit: mala aũt arboꝛ fructus malos facit. Non põt arboꝛ bona fructus malos facere: neqꝫ arboꝛ mala fructus bonos facere. Ois arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ excideť: et in ignem mitteť. Igiť ex fructibꝫ eoꝛũ cognſcetis eos. Non ois q̃ dicit mihi dñe dñe itrabit in regnũ celoꝝ: ſed q̃ fac̃ volũtatẽ pr̃is mei q̃ in cel' eſt: ipe itrabit in regnũ celoꝝ.

Attẽdite a falſis ꝓphetis ꝛc̃. Mat. vij. In pñti euãgel. in q̃ de falſis ꝓphetis agiť: tanguntur tria pũcta: q̃ ſť Premonitio: notificatio: ꝛ cõminatio.

Quantũ ad pmũ pnũciat chr̃s diſcipulis ſuis: ꝛ ꝑ illos toti ecc̃ie affuturos falſos ꝓpheras: monẽs ab eis eſſe cauendũ. Cauſa aũt hui⁹ admonitiõis mltiplicirer reddiť. Prio ſm Chry. ſic. Nã dixerat dñs eccl'iaſticas oꝛones et ieiunia nõ eſſe corã hoibꝫ faciẽda: ſic̃ hypocrite faciũt. Ut g̃ oñderet talia in eccl'ia poſſe fieri per hypocriſim: admonet cauendos falſoꝫ ꝓphas. i. hypocritas. Sciẽdũ ꝙ ſub lege coiter fui dei ꝛ q̃ ſcti erant / erant etiã ꝓphete. vt ex decurſu ſcp̃ture ptꝫ. Erãt aũt mlti ꝓphe falſi: q̃ viſiões ſuas nõ a deo: ſꝫ a diabolo ſuſcipiebãt: ꝛ ꝓplm auertebãt a via dei ꝛ tñ ſctitatẽ ſimulabant. iõ q3 ſiľatores ſctitatꝫ hypocritas ꝓphas chr̃s dr / ſꝫ falſos: nõ qꝛ viſiones a diabolo ſꝑ videãt: ſꝫ qꝛ ſctitatẽ q̃ ꝓphaꝝ q̃dãmo videbať ꝓꝛia ficte ꝑtendũt: ꝛ intendũt fallere plebẽ. Scdo ſm Aug. ſic. Nã dixerat dñs paucos ingredi ꝑ artã viã. Qꝛ g̃ heretici coiter pauci ſť reſpectu fideliũ: ne credãt ꝛ dicant ſe illos eſſe q̃ artã viã ꝯdiunť: admonet ab hmõi cauere ꝛ eos cognſceř. Hos ãt rõne etiaꝫ dicta falſos appellat ꝓphas. Semꝑ em̃ heretici ſũt hypocrite. Tercio iteꝝ ſm Chryſ. ſic. Nã dixerat artã eẽ viã vite: ꝛ paucos ꝑ eaꝫ itrare. Lꝫ ãt ita ſit: tñ mlti ſť q̃ iſtã vitã ꝑuertũt: vt falſi doctores: q̃ falſi ꝓphe appellãť. Sꝫ ↄ: qꝛ Matt. xj. dr ꝙ lex et ꝓphe vſqꝫ ad ioãnẽ. g̃ poſt chr̃m nõ erãt futuri ꝓphe. Ad h̃ diciť pmo vt ſup̃ dictũ ẽ. Scdo etiã dr Chry. in hom. ꝙ ꝓpha q̃s diciť: ꝛ qꝛ pnũciat de chr̃o. ꝛ qꝛ interꝑtať ꝛ elucidat pnũciata. vt doctores chr̃m ſecuturi. Neqꝫ em̃ vt ait p̃r q̃s interpratí ꝓphericos ſenſus niſi ꝑ ſpm̃ ꝓpherie. Poſſum⁹ aũt oẽs has cãs in vnũ colligere ꝛ dicere: ꝙ qꝛ via arta ẽ: cauẽdũ eſt a falſ ꝓphis. i. a ſeductoꝛibꝫ q̃cũqꝫ ſint illi. Sũt aũt ſm Tho. ſup Mat. falſi ꝓlati q̃ decipiũt ex intẽtiõe vel effectu malo. ꝛ hypocrite intẽdentes ruinã aliq̃ꝝ ꝛ heretici falſa docẽtes. Hec ille. Et nota ꝙ hypocritaꝝ venenũ eſt valde nociuũ. quia ſub coloꝛe boni oia mala q̃dãmodo perſuadẽt. Eccl'ia q̃dẽ bellũ tyrãnoꝝ vicit ꝑ pariam. hereticoꝝ autẽ ꝑ ſapiam. ſed hypocritaꝝ bellũ vicere nõ p̃t: qꝛ occultũ ꝛ domeſticũ eſt. Dic̃ g̃ (Attendite) Nõ aũt dr: videte. qꝛ tales nõ erãt futuri maifeſti: ſꝫ occl'ti ſub ouina pelle. Nã vt ait Chry. in ho. Ubi res certa ẽ aſpiciť. i. ſimpl'r videť. vbi aũt incerta ẽ attendiť. i. caute ↄſiderať. Itẽ dr: attẽdite. qꝛ firma tutela eſt ſcire quẽ fugias. Nõ ãt ſic dr: attẽdite q̃i inuito dño diabolus hereſes itroducat: ſed eo ꝑmittẽte. Qꝛ ei nõ ſine iudicio vult ſuos ſhos hr̃e. iõ ꝑmiſit tẽtatõeꝫ: qꝛ ꝓo nõ vlt eos ꝑ ig̃ rantiã ꝑire: iõ ꝑmonet. Hec ille. (a fal. pph.) i. ab oibꝫ q̃ volũt aias a vita te ꝑuerteř ꝛ ꝑcipue heretici. Et ne diceret heretici ꝙ de iudeoꝝ vel gẽtiliũ do